

Секція 3. ЕКОНОМІКА ПРИРОДОКОРИСТУВАННЯ І ОХОРОНИ НАВКОЛИШНЬОГО СЕРЕДОВИЩА

БІОЕНЕРГЕТИЧНІ МОЖЛИВОСТІ УКРАЇНИ

*Бобровська Н.В., асистент кафедри економічного аналізу і аудиту
Миколаївського державного аграрного університету*

Природно-ресурсний потенціал включає відновлювані і частково відновлювані ресурси. Серед відновлювальних дедалі більшого розвитку набувають енергоносії біологічного походження або біопалива (біодизель, біоетанол, біогаз), як джерела енергії, основною сировиною для виробництва якого є сільськогосподарська продукція.

Проблема використання відтворювальних джерел енергії залишається стратегічним питанням розвитку економіки України загалом і аграрного сектора зокрема. Це зумовлено цілою низкою об'єктивних факторів: забезпечення енергетичної безпеки держави і зменшення залежності держави від імпорту енергоносіїв; розвиток і стабільність роботи підприємств аграрного сектора економіки країни; створення нових робочих місць і збільшення надходжень до бюджетів всіх регіонів; поліпшення екологічної ситуації в регіонах.

Питання щодо сутності і практичного обґрунтування біоенергетичних можливостей розглядалися у наукових публікаціях таких вітчизняних вчених: В.А. Борисова, Гавриш В.І., Б.М. Данилишин О.Г., Макарчук, Т.І. Пономаренко, М.Д. Руденко, В.К. Савчук, П.Т. Саблук та інші.

Метою нашого дослідження є теоретичне обґрунтування біоенергетичних можливостей та доцільність їх використання.

Дана тематика є досить актуальною, адже тісно пов'язана із екологічною безпекою країни і окремих регіонів. Так, під час круглого столу, який відбувся в рамках конференції «Міжнародна промислова конференція «Біопаливо. Україна - 2009» представники асоціації «Укрбіоенерго» зазначали, що Україна має всі можливості і технології для виробництва біопалива не лише для власних потреб, а й для експорту. Позитивним є той факт, що провідні фахівці Міністерства аграрної політики та продовольства України підтримують нарощування потужностей з виробництва біологічних видів пального в Україні.

Перевага використання біоенергетичного потенціалу полягає в тому, що по-перше – це екологічна чиста продукція, нічого шкідливого не випромінюється у повітря, по-друге – біоенергетичний потенціал є поновлювальним, тому що на відміну від нафти, яка висихає протягом десятиліть, він не є обмеженим.

На відновлювальні джерела енергії припадає близько 14% у світовому споживанні первинної енергії, з них на спалювальні види і відходи біомаси

припадає 11%, гідроенергію – 2,3%, енергію вітру – 0,026%, сонячну енергію – 0,039%, геотермальну енергію – 0,442%.

У країнах Європейського Союзу є обов'язковим досягнення 20% нетрадиційних та відновлювальних джерел енергії. Для цього між країнами ЄС зроблено розподіл квот обов'язкового використання відновлювальних джерел енергії, передбачається можливість отримання державної підтримки при дотриманні законодавства із землекористуванням. Пропонується критерії стабільності для різних видів палива, що дозволяє досягти 10% використання рідких біопалив на транспорті та збереження біорізноманіття довкілля.

Отже, на відтворення природно-ресурсного потенціалу здійснює вплив можливість екологізації виробництва і розвиток біоенергетики. Це пояснюють тим, що у аграрному секторі процес виробництва тісно пов'язаний із живими організмами: рослини і тварини, біологічні процеси які протікають за певними законами природи і об'єктивно вимагають пристосування всього ритму виробництва до ритму природи, що характеризує необхідність врахування біологічних особливостей окремих видів природних ресурсів.

ІННОВАЦІЙНІ ПІДХОДИ ДО ВИРІШЕННЯ АКТУАЛЬНИХ ЕКОЛОГО-ЕКОНОМІЧНИХ ПРОБЛЕМ ЗЕМЛЕКОРИСТУВАННЯ

Кулешник Т.Я., Національний лісотехнічний університет України, м.Львів

За прогнозами багатьох міжнародних організацій упродовж 21-го століття земельні ресурси, як ресурси глобального значення, стануть об'єктом посиленої конкуренції за різні форми використання та протистояння, зумовленого несумісністю потенційно конфліктних інтересів на національному, регіональному і глобальному рівнях управління.

Зміна землекористування - це прояв безперервного процесу взаємодії людини з біосферою. Стан земельного покриву має важливий вплив на клімат, біогеохімічні процеси, гідрологічні процеси, а також на біологічне різноманіття видів. Скорочення посівних площ на душу населення протягом кількох наступних десятиліть ускладнить належне харчове забезпечення прогнозованого приросту населення. З середини ХХ ст. світова площа посівів зернових на душу населення зменшилась удвічі. Збільшення попиту на продукти харчування та зростання енергетичних потреб зумовлює посилення антропогенного тиску, трансформацію структури землекористування, що призводить до змін клімату, які в свою чергу можуть вплинути на продуктивність і доступність земель, таким чином створюючи потенційно замкнутий круг безвихідної ситуації. Звідси можна зробити висновок, що спроможність передбачити та проектувати майбутній стан земельного покриву є обов'язковою вимогою для здійснення кількісного прогнозування інших глобальних змін.

Зміни землекористування на даний час масштабніші, ніж будь-коли в